

Spørgsmål 37:

Handelsministeren bedes kommentere påstanden om monopoltilsynets skadelige indflydelse på selskabernes selvfinansiering. Hvorfor har tilsynet ikke villet godkende, at de for nyanlæg m. v. nødvendige udgifter indregnes i elpriserne? Finder ministeren dette rimeligt? Er der nogen garantier for, at elprisudvalget vil udvise større kulance end monopoltilsynet?

Svar:

Ved fuld selvfinansiering afskrives alle anlægsudgifter over driften og/eller ved anvendelse af opsparede henlæggelser, d.v.s. at forbrugerne på forhånd har betalt alle investeringer, inden levering finder sted.

Monopoltilsynet har ved administration af monopol- og prislovgivningen ikke ment at kunne indrømme elforsyningerne prisforhøjelser som følge af større afskrivninger end svarende til tilsynets almindelige praksis.

På baggrund af monopoltilsynets forhandlinger med elværkerne om kalkulationsregler har tilsynet dog fundet det nødvendigt i henhold til § 14 i monopolloven den 22.

august 1974 at afgive en indberetning til handelsministeren om elværkernes finansiering m. m., jfr. de generelle bemærkninger til martslovsforslaget (i „meddelelser“ fra monopoltilsynet 1974, nr. 7, s. 354 ff er indberetningen optrykt).

Efter lovforslagets § 9, stk. 1, vil alle nødvendige udgifter kunne indregnes i priserne, og efter stk. 2 vil handelsministeren fastsætte regler for, hvorledes afskrivninger og henlæggelser vil kunne indregnes i priserne. Giver disse regler ikke mulighed for fuld selvfinansiering, vil renter og senere afskrivninger kunne dækkes fuldt ud i henhold til reglerne i § 9, stk. 1.

Spørgsmål nr. 38:

Ministerens kommentarer til de problemer, loven kan rejse i forbindelse med kommunernes allerede planlagte og vedtagne budgetter i de tilfælde, hvor kommunerne har opkrævet særlige el-afgifter, udbedes.

Svar:

Jeg henviser til nedenstående udtalelse af 9. december 1975 fra indenrigsministeriet.

INDENRIGSMINISTERIET

København, den 9. december 1975.

Med skrivelse af 4. december 1975 har folketingets energipolitiske udvalg i forbindelse med behandlingen af forslaget til lov om elforsyning stillet handelsministeren følgende spørgsmål (nr. 38):

„Ministerens kommentarer til de problemer, loven kan rejse i forbindelse med kommunernes allerede planlagte og vedtagne budgetter i de tilfælde, hvor kommunerne har opkrævet særlige elafgifter, udbedes.“

Handelsministeriet har til brug ved besvarelsen af dette spørgsmål udbedt sig en udtalelse fra indenrigsministeriet.

I denne anledning skal man udtale:

I henhold til § 40, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse afgiver årsbudgettet i den form, hvori det endeligt er vedtaget af kommunalbestyrelsen, den bindende regel for størrelsen af næste års kommunale skatteudskrivning og for næste års kommunale forvaltning. Årsbudgettet har således bl. a. en bevillingsmæssig funktion, idet kommunalbestyrelsen ved vedtagelsen af budgettet

bemyndiger økonomiudvalget og de stående udvalg til i overensstemmelse med de beløbsmæssige og materielle forudsætninger for de givne driftsbevillinger at afholde udgifterne til de i budgettet angivne formål og til at påse, at de i budgettet anførte indtægter indgår.

Som det fremgår heraf, har budgettet således en internt bindende virkning i forhold til kommunalbestyrelsens udvalg og administrationen.

Der er derimod intet til hinder for, at en kommunalbestyrelse efter budgettets vedtagelse vedtager tillægsbevillinger som følge af, at senere tilkommende lovgivning eller andre begivenheder medfører uforudsete udgifter for kommunen eller tilfører denne uforudsete indtægter, jfr. § 40, stk. 2, i den kommunale styrelseslov.

Det må samtidig påpeges, at den i § 9 i forslaget til lov om elforsyning foreskrevne prisfastsættelse for kommuners levering af elektricitet er i overensstemmelse med de